ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮ:

ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರಿಂದ ವಿರಚಿತ

ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞ ಸುಳಾದಿ (ಮಖ ಸುಳಾದಿ)

ಮಖವನ್ನೇ ಮಾಡುವದು ಮರ್ಮವ ನೀನರಿತು ।
ವಿಖನಸಾರ್ಚಿತಪಾದ ಮನದಿ ನಿಲಿಸಿ ।
ಕಕುಲಾತಿಯನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ದುರುಳರಿಗರುಹದಲೆ ।
ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಯಜಿಸು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ।
ನಖಶಿಖ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹರಿ ತಾನು ವಿಧಿಶಿವಾದಿ ।
ಕೃಕವಾಕ ಮೊದಲಾದ ಅಶೀತಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ।
ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಮ ತದ್ರೂಪ ।
ಸಖನಾಗಿ ಧರಿಸಿ ತತ್ತಚೇಷ್ಟೆಗಳ ।
ಯುಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ಪ ಅಂಭಸ ಪದ್ಮಮೀವ ಆ ।
ಸಕತಿಯಿಂದಲಿ ಗ್ರಹಿಸೊ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ।
ತ್ವಕು ಮೊದಲಾದ ಧಾತು ಕರಣಾದಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅ ।
ನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ।

ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಲ ಕರ್ಮ ಜೀವ ಲಕ್ಷಣದಂತೆ |
ಸಖನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತದ್ಜನಿತವಾದ |
ಸುಖ ದು:ಖ ಫಲ "ಅನಶ್ನನ್" ಏಂಬೊ ಶ್ರುತಿಯಂತೆ |
ಏಕಮೇವನು ಉಣದೆ ಜೀವರಿಗೆ |
ಹಾಕುವತೆರ ಆತ್ಮೋಪಮ್ಯೇನ ಸರ್ವತ್ರ |
ಲೋಕ ಲೋಕಾದಿ ತಿಳಿಯೋ ಇನಿತು ನೀನು |
"ಯೋಂತಶ್ಚರತಿ ಭೂತಾತ್ಮ ಯಸ್ತಪತ್ಯಂಡ ಮಧ್ಯಗ:"
ಶುಕ ಮುನಿ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಧೃಡದಿ ನಂಬೋ |
ಶಕತನಾದ ಹರಿ ನಿಂದು ಮಾಡಿಸದಿರೆ |
ಲಕುಮಿ ವಿರಿಂಚಿ ಭವ ಶಕ್ರಾದ್ಯರು ಅ |
ಶಕ್ತರಯ್ಯಾ ಶ್ವಾಸ ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ |
ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ |
ಮುಕುತಿಗೆ ದ್ವಾರವಿದು ಇನಿತು ತಿಳಿವನರ |
ರಿಕತನಲ್ಲವೊ ಬಲು ಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನು |
ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಅಲ್ಪ ಜಲವ ಕೊಡುವನ್ಯಾಕೆ |
ವಿಖನಸಾಂಡ ದಾನವಿತ್ತ ಫಲಕೆ ಅ |

ಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನು ಸಂಸಾರ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ।
ಶಕಟಭಂಜನ ಕರವ ಪಿಡಿವ ಬೇಗ ।
ಕೃಕಳಂತರ್ಯಾಮಿ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಮಖ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನು ಮಖ ಭೋಕ್ತನು ॥೧॥

ಮಟ್ಟ ತಾಳ

ವಾಜಿಪೇಯ ಪೌಂಡರಿಕ ಮೊದಲಾದ ।
ರಾಜಸ ಯಜ್ಞಗಳು ಬಲುವಿಧವಾದಂಥ ।
ವ್ಯಾಜಗಳಲ್ಲದಲೆ ಸರ್ವರಿಗೊಶವಲ್ಲ ಸ ।
ಹಜವಾಗಿದ್ದ ರಜೋಗುಣ ಕರ್ಮಗಳು ।
ರಾಜಿಸುವ ಸತ್ವಗುಣ ಮಿಶ್ರಿತವಿಲ್ಲದಲೆ ।
ಭೋಜಕುಲೋತ್ತಮನ ಪ್ರೀತಿಯಾಗದು ಕೇಳಿ ವೈ ।
ರಾಜವಾದ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ।
ರಾಜೀವ ಪೀಠ ಮಿಕ್ಕಾದವರೆಲ್ಲ ।
ನೈಜವಾದ ಗತಿ ಐದರು ಎಂದಿಗೂ ।

ರಾಜೀವ ಮಿತ್ರ ಗಗನದಿ ಉದಯಿಸದೆ ಅ।
ರಾಜಿತವಾದ ತಮ ಓಡದು ಎಂದಿಗೂ।
ಬೀಜ ಮಾತಿದು ಕೇಳಿ "ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ " ।
ಸುಜನರು ಇದರನ್ನ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿ ತಿಳಿದು।
ಮೂಜಗದೊಡೆಯನ್ನ ಪೂಜಿಸು ಜ್ಞಾನದಲಿ ।
ವಾಜಿವದನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ ।
ಆಜನ್ಮವ ಭಜಿಸೆ ಆವಗಾವದು ಸಮ ॥೧॥

ರೂಪಕ ತಾಳ

ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜಪ।
ಪಾನಯಿಲ್ಲದ ಅನ್ನದಾನದಂತೆ ।
ಜ್ಞಾನಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಏನೇನು ಮಾಡಲು ।
ಮಾಣದೆ ಗಜಭುಕ್ತ ಕಪಿಥ್ಥವತು ।
"ಕರ್ಮಣಾಜ್ಞಾನಮಾಪ್ನೋತಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಅಮೃತೀಭವತಿ" ।
ಈ ನುಡಿ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಜನರು ಕೇಳಿ ।

ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹರಿಯ ಯಜಿಸೋ ।
ಗೌಣಾಧಿಕವಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥರ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ಅಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಬರಲೀಯದೆ ।
ಧೇನಿಸು ಹರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜಡ ಚೇತನದಿ ಅ ।
ಜ್ಞಾನಿ ಜನರೊಳು ಬೆರೆದಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕು ।
ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮರೆಯದಿರು ।
ಏನೇನು ಕರ್ಮಗಳು ಲಕುಮಿನಾರೇಯಣರು ।
ಪ್ರಾಣದೇವರ ದ್ವಾರ ಮಾಳ್ಪರೆನ್ನು ।
ಪ್ರಾಣನಾಥನು ಖಗ ಅಹಿಪೇಶ ಮೊದಲಾದ ।
ಸುಮನಸರಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನು ।
ಗೌಣರಿಗಧಿಕರು ಪ್ರೇರಕರಾಗಿಹರು ।
ಕಾಣಿಸದಿಪ್ಪರು ಮಂದರಿಗೆ ।
ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪುತವಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಹರು ।
ದಾನವಾಂತಕಗಿವರು ಅಧಿಷ್ಠಾನರು ।
ಸ್ಥಾಣು ಚೇತನ ಮಿಕ್ಕ ಆವಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ।

ಮಾಣದೆ ತಿಳಿ ಯಿನಿತು ಲಕ್ಷಣದಿ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳರಸ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಗಿಹನು ॥ ೩ ॥

ಝುಂಪೆ ತಾಳ

ಸಾಧನದೊಳಧಿಕ ಸಾಧನಾವೆನಿಸುವುದು ।
ಸಾದರದಿ ಕೇಳುವರು ವಿಬುಧರೆಲ್ಲ ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಖಳರು ಅಹಂಕಾರದಲಿ ।
ಗೋಧನ ಮೊದಲಾದ ಮಹದಾನವ ।
ಕ್ರೋಧಾದಿ ಗುಣದಿಂದ ಇತ್ತರಾದಡೆ ಅವಗೆ ।
ಮೋದವಾಹದೆಂತೊ ಇಹಪರದಿ ।
ಸಾಧುಗಳು ಇದು ತಿಳಿದು ಜ್ಞಾನಾಖ್ಯ ಸುಧಿಯನ್ನು ಆ ।
ಸ್ವಾದಿಪರು ಕ್ರೋದಾದಿ ಗುಣವ ಮರೆದು ।
ಶ್ರೀಧರನು ತನ್ನ ನಿಜ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲಿ ಆ ।
ನಾದಿ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಲ ಜೀವ ।

ಅಧಿಕಾರವನರಿತು ಕೊಟ್ಟದಕೆ ಮತ್ತಧಿಕ ಬೇ |
ಡದಲಿರು ಶ್ರೀಶನಾಜ್ಞವೆಂದು |
ಯದ್ರಿಚ್ಛಾ ಲಾಭದಿಂ ಸಂತುಷ್ಠನಾಗಿ ನೀನು |
ಮೋದ ವೈದು ಇದ್ದ ವಿಭವದೊಳು |
ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಪೇಕ್ಷಿಸುತ |
ಬೊಧಕರ ಸಂಗದಲಿ ಬೆರೆದು ನೀನು |
ಮೇದಿನಿ ಸುರರನ್ನ ಕರದು ಮನ್ನಿಸಿ ಪರಮ |
ಆದರದಿ ಅನ್ನೋದಕವ ಕೊಡಲು |
ಮೋದಮಯ ತಾನುಂಡು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕವಾದ |
ಸಾಧು ಯಜ್ಞದ ಫಲವು ತಂದು ಉಣಿಪ |
ಮಾಧವನ ಅರ್ಚನೆಗೆ ಭೂಸುರೋತ್ತಮ ತಾನು |
ಅಧಿಷ್ಠಾನವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸೋ ನೀನು |
ಮೇದಿನಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೂರುತಿ ಬಿಟ್ಟು |
ಸಾದರರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಭಜಿಸಿದವರಿಗೆ |
ಖೇದವಲ್ಲದೆ ಅವಗೆ ಮೋದವಾಹದೇನೋ |
ಮೇದಿನಿ ಸುರರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ |

ಆದಿ ದೇವನ ತುತಿಸಿ ಶೊಡಷೋಪಚಾರ ।
ಈ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ।
ವೈದರ್ಭಿರಮಣ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸಾಧಿಸೀಪರಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ನೀನು ॥೪॥

ತ್ರಿವಿಡಿ ತಾಳ

ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಗೆ ದ್ವಿದಶಾಂ ।
ಗುಲಿ ಮೇಲೆ ದ್ವಿದಶ ದಳಯುಕ್ತ ।
ಕೀಲಾಲಜವುಂಟು ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ।
ಮೂಲ ರೂಪನಾದ ವಾಸುದೇವಾ ।
ಆಲಯವೆನಿಪದು ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತರಿಂದ ।
ವಾಲಗಗೊಳುತಿಪ್ಪ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ।
ಬಾಲಮತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದು ।
ಕಾಲಕಾಲಕೆ ತಿಳಿ ಸ್ವ ಪರದೇಹದಲ್ಲಿ ।
ಖೂಳ ಜನರಿಗೆ ಕುರುಹು ಕಾಣಿಸದಲೆ ।

ವ್ಯಾಳೆವ್ಯಾಳೆಕ್ಕೆ ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಶೀಲ ಮೂರುತಿಯ ಧೇನಿಸಿ ನೀ ನಿತ್ತ ।
ಸ್ಥೂಲರಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎಂದು ।
ಲೋಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹರಿ ।
ವಾಲಗ ಸಹವಾಗಿ ಪ್ರೀತನಾಗಿ ।
ಆಲಸವಿಲ್ಲದಲೆ ತೃಣ ಮೇರು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ।
ಆಲಯದಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಸುವನು ।
ಹೇಳಲ ಬುದ್ದಿಯಿಂದ ಇದನು ತಿಳಿಯದಲೆ ।
ಸಾಲು ಕೋಟಿಗೆ ಅನ್ನವಿತ್ತೆನೆಂದು ।
ಬಾಲುಮತಿಗಾನು ಬರಿದೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲಿ ।
ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದರೆ ಹರಿ ತುಷ್ಟನಾಹನೆ ।
ವ್ಯಾಳ ವ್ಯಾಘ್ರನಾಮ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ ।
ಲೀಲೆಯಿನಿತೆಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ ಬದುಕೋ ॥೫॥

ಅಟ್ಟ ತಾಳ

ಸತ್ಯಲೋಕವು ಶೀರ್ಷದಲ್ಲೆ ಇಪ್ಪದು ಕೇಳಿ ।
ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪನು ಸಹಸ್ರರೂಪನ್ನ ।
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಪ ಸಾಸಿರ ಕೇಸರ ।
ಯುಕ್ತವಾದ ಕಮಲ ಮಧ್ಯದಿ ಪೊಳೆವನ್ನ ।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆ ಮೊದಲಾದ ಗೀರ್ವಾಣರು ।
ಭಕ್ತರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪರು ಕ್ರಮದಿಂದ ।
ಉತ್ತುಮೋತ್ತಮ ದೇವ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ।
ತುತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಹನು ।
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆಯಿದು ತಿಳಿದ ಮನುಜ ।
ಮೃತ್ಯುರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರ ದೂರನು ।
ಪಾರತ್ರಿಕವಾದ ಸುಖದಿ ನಿತ್ಯದಿ ಕಾಣೊ ।
ಈ ತೆರದಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ಈ ಬಗೆಯಿಂದ ।
ತೃಪ್ತನಾಗೆಂದೆನ್ನೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ।
ಉಕ್ತಿ ಲಾಲಿಪರಯ್ಯಾ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡದೆ ।
ಕೃತಕೃತ್ಯನೆನಿಪ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸತ್ಯವಾದ ಪದ ಐದಿಪ ಶೀಘ್ರದಿ ॥೬॥

ಆದಿ ತಾಳ

ದ್ವಿದಳಯುಕ್ತವಾದ ಕಿಂಜಲ್ಕ ಫಾಲಬಾಗ ।
ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಪ್ಪದು ।
ಇದನೇವೆ ತಪೊ ಲೋಕ ।
ಯದುಕುಲ ಶೇಷ್ಠ ತಾನು ಲೋಕಾಧಿಪತಿ ಮಿಕ್ಕ ।
ಆದಿತ್ಯರಿಂದ ಸೇವೆಗೊಂಬುವ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ಆದರದಲಿ ತಿಳಿ ಸ್ವಪರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ।
ಭೂದೇವತಿಗಳ ಪ್ರಿಯ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ್ನ ।
ಪಾದಗಳ ಧೇನಿಸು ಈ ಬಗೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ॥೭॥

ಧ್ರುವ ತಾಳ

ಇಂದ್ರಿಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಷೋಡಶದಳ ಅರ ।

ವಿಂದ ಶೊಭಿಸುವುದು ಧವಳ ವರ್ಣ ।
ದಿಂದ ಪೊಳೆವದು ಇದನೇವೆ ಜನೋ ಲೋಕ ।
ವೆಂದು ಕರೆವರು ವಿಭುದರೆಲ್ಲ ।
ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನು ಲಕುಮಿನಾರಾಯಣ ।
ವೃಂದಾರಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಹಿಪ ದೇವ ।
ರಿಂದ ಪೂಜೆಯಗೊಂಬ ನವವಿಧ ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಕುಂದು ಕಂಧರ ಮಿಕ್ಕ ದಿವಿಜರೆಲ್ಲ ।
ವಂದಿಸಿಕೊಳುತಲಿ ಆನಂದದಲಿಹರು ।
ತಂದು ಇವರ ಫಲವ ತಿಳಿದವರ್ಗೆ ।
ಚಂದ್ರಕಲಾಭಿಮಾನಿ ದಿವಿಜರ ಸಂತತಿಗೆ ।
ಮಂದಿರವೆನಿಪದು ಆವಕಾಲಾ ।
ಕುಂದು ಜನರ ಮನಕೆ ಎಂದಿಗೂ ತೋರನಯ್ಯ ನಿ ।
ಸ್ಸಂದೇಹದಲ್ಲಿ ನಂಬಿದವಗೆ ।
ಮುಂದೊಲಿದು ಪೊಳೆವನು ವೇದೈಕ ವೇದ್ಯನು ।
ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಹಂಕಾರ ಬಂದೊದಗೆ ।
ಇಂದ್ರಗಾದರು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡನಯ್ಯ ।

"ಚಂದ್ರ ಶತಾನನ ಕುಂದ ಸುಹಾಸ।
ವಂದಿತ ದೈವತ ಆನಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ" ।
ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಎಮ್ಮ ಸಲಹುತಿಪ್ಪ ।
ನೆಂದು ಕೊಂಡಡಿ ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ನಮಿಸಿ ।
ಎನ್ನಿಂದ ಪ್ರೀತನಾಗುಯೆಂದು ಬೇಡೆ ।
ಇಂದಿರಾಪತಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ।
ನಿಂದು ತೃಪ್ತನಾಹ ಭಕುತಿ ಪಾಶ ।
ದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪುರುಷನಾಗೆ ।
ಮಂದತನವೆ ಬಿಟ್ಟು ಇದನೇವೆ ಗ್ರಹಿಸು ।
ಕಂದರ್ಪ ಕೋಟಿ ರೂಪ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಬಂಧು ನೆನಿಪ ಭಕುತ ನಿಕರಕೆಲ್ಲ ॥ ೮ ॥

ಮಟ್ಟ ತಾಳ

ಉರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶದಳ ಪದುಮ ಉಂಟು ।
ಕರೆಸುವದು ಇದನೆ ಮಹರ್ಲೋಕವುಎಂದು ।

ಹರಿನಾಮಕಮಿಕ್ಕಾ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು ।
ಮಿರುಗುತಿವೆ ನೋಡು ಭೇದಗಳಿಲ್ಲದೆ ।
ಪುರವೈರಿ ತನ್ನ ನಿಜಸತಿ ಸಹಿತದಲಿ ।
ಪರಮ ಭಕುತಿಯಿಂದ ವಾಲ್ಗೈಸುತ ಲಿಹನು ।
ಸುರಪತಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ದಿವಿಜರಸಂಘವನು ।
ಪರಿತೋಷದಲಿಂದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವರು ।
ನರನೆ ಈಪರಿತಿಳಿದು ಕರವಮುಗಿದು ನಮಿಸಿ ।
ಪರಿತೃಪ್ತಿಯನೈದು ನೀನಿತ್ತರಸದಿಂದ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದರೂ ಭಕ್ತರ ವಶನಾಗಿ ।
ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಾಗೆ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಮೂರುತಿ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸಾರಹೃದಯನೋಡಿಸ್ವೀಕೃತ ನಾಗುವ ॥೯॥

ತ್ರಿವಿಡಿ ತಾಳ

ಹೃದಯದಲಿ ಅಷ್ಟದಳದ ಪದುಮ ವುಂಟು ।

ಉದಯಾದಿತ್ಯ ವರ್ನದಂತಿಪ್ಪದೋ ।
ಇದನೇವೆಸ್ವರ್ಲೋಕವೆಂಬುವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ತ್ರಿದಶಧಿಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರ ಮಿಕ್ಕ ।
ಆದಿತೇಯರಿಂದ ಪೂಜಿಯ ಗೊಂಬುವನು ।
ಮೋದಸಾಂದ್ರನು ಲಕುಮಿ ನಾರೇಯಣ ।
ಅದಿಮೂರುತಿ ಕೇಶವಾದಿ ಚತುರ ದ್ವಿದಶ ಮ ।
ತ್ಸ್ಯಾದಿರೂಪವು ಮಿಕ್ಕವರ್ಣಾಪ್ರತಿ ।
ಪಾದನರೂಪ ಸ್ವಮೂರ್ತಿಗಣ ಮಧ್ಯಗನಾಗಿ ।
ಆದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳುತ ।
ಪದೋಪದಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಹರಿಯಾ ತಿರುಗುತ್ತ ।
ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಹಿತಾವಿಹಿತ ಮಾಳ್ಪ ।
ಇದುಮೀರಲೊಶವಲ್ಲ ವಿಧಿಭವನಿರ್ಜರರು ।
ಇದೆಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವರು ।
ಇದೆಮೂಲಪತಿ ಪದಕೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿಪ್ರಾಣ ।
ಪಾದವಾಆಶ್ರಯಿಸಿ ಇಪ್ಪಜೀವ ತಾನು ।
ಐದುದ್ವಾರದಲಿ ಪಂಚರೂಪನಾದ ।

ಭೋಧಮೂರುತಿ ಪ್ರಾಣರುಂಟು ಕೇಳಿ ।
ಮೊದಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣನಾಶ್ರಯದಿ ಪುಷ್ಕ ।
ರಾದ್ಯರು ಅನಿರುದ್ಧನ ನೋಳ್ಪರಯ್ಯಾ ।
ಸುದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರದಲಿ ಅಪಾನಾಂತರ್ಗತ ।
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ನೋಳ್ಪರು ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ಆದರದಲಿ ಕೇಳೊ ಮೂರನೆ ದ್ವಾರದಲಿ ।
ಅರಿದಲ್ಲಣ ವ್ಯಾನಾಂತರ್ಗತ ಸಂಕರ್ಷಣನ್ನ ।
ವಿಧಿಯಿಂದ ನೋಳ್ಪರು ಪಿತೃದೇವತೆಗಳು ।
ಮುದದಿಂದ ತಿಳಿವದು ನಾಲ್ಕನೆದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಜ ।
ಗದಸೂತ್ರ ನೆನಿಪ ಸಮಾನಾಂತರ್ಗತನಾದ ವಾ ।
ಸುದೇವನ ತುತಿಪರು ಗಂದರ್ವಗಣರು ।
ಐದನೆದ್ವಾರ ಊರ್ದ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿಪ್ಪದು ।
ಉದಾನಾಂತರ್ಗತ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನಾ ।
ಮದನವೈರಿ ಮಿಕ್ಕ ಸುರರೆಲ್ಲ ವಂದಿಪರು ।
ಮೊದಲುಪೇಳಿದ ನಾಲ್ಕುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ।
ನಂದಸುನಂದನ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟಜನ ।

ಆದಿದೇವನ ಪ್ರಥಮ ದ್ವಾರದಿಹರು ।
ಇದರ ಮೇಲೆ ಮೂರುಮಂಡಲ ಉಂಟು ಕೇಳಿಮ ।
ತ್ತಿದರಮೇಲೆ ವಿಶಾಲ ದೇಶವುಂಟು ಆ ।
ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರುಖಂಬದ ತೇರು ।
ಉದಯಾರ್ಕಾನಂತಾನಂತೆ ಪೊಳೆವುವದೊ ಚಿ ।
ನ್ನದ ದಾಮದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುವ ಘಂಟಾ ।
ನಾದ ದಿಂದೆಸೆವುತಿದೆ ಮುತ್ತಿನ್ಗೊಂಚಲ ।
ದಿಂದ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ।
ಮುದದಿ ಶೋಭಿತವಾದ ರಥದಮಧ್ಯ ।
ಅದುಭೂತವಾದ ಮಹಿಮ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮಕತಾನು ।
ವಿಧಿಭವಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳುತ ।
ಒದಗಿ ತುತಿಪ ಜನಕೆ ಅಭಯ ಕೊಡುವನಾಗಿ ಈತೆ ।
ರದಿ ನಿಂದಿಹ್ಯ ಕರುಣಾವನಧಿಹರಿ ।
ಪ್ರಾದೇಶ ಪರಿಮಿತಹರಿ ತಾನು ನಿಂದು ।
ಈದೇಹ ರಕ್ಷಿಪನು ನಾಳದಲಿನಿಂತು ।
ವಿಧಿಭವ ಸುರರಿಂದ ವಂದಿತನಾಗಿ ಹರಿ ।

ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಇರಲು ತಿಳಿಯದಲೆ ।
ಉದಯಾಸ್ತಮಾನ ಬರಿದೆ ಸಾಧನಮಡುವನ್ನ ।
ಹದುಳತನಕೆ ನಾನೇನೆಂಬೆನೋ ।
ಉದಯಾರ್ಕ ಪ್ರಭಾ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಒದಗಿ ಬೇಡಿಕೋ ತೃಪ್ತನಾಗು ಎಂದು ॥೧೦॥

ಅಟ್ಟ ತಾಳ

ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆರುದಳದಪದ್ಮ ।
ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪದು ಭುವರ್ಲೋಕನಾಮದಿಂದ ನೀ ।
ಲಾಭ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ ರೂಪಂಗಳು ।
ನಾಭಿಜಾತನ್ನ ಸಮನಾದ ದೇವನೊಳು ।
ಶೊಭಿಸುತಿಪ್ಪನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ದೇವನು ।
ಸುಭಕುತಿಯಿಂದ ಗಣಪತಿ ಸೇವಿಪ ।
ನಾಭಿಸಂಭವ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ।
ವೈಭವದಿಂದಲಿ ವಂದಿಪರು ಪದುಮ ।

ನಾಭನಸತಿಯರು ಆರುಜನರುಉಂಟು ।
ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತನು ಇದು ತಿಳಿದವ ಮುಖ್ಯ ।
ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಸರಿ ಈಸೊಬಗು ತಿಳಿಯದವ ।
(ಪಾಠಾಂತರ)
ಸೌಭಗ್ಯವಂತರು ಇದುತಿಳಿಯದವ ಮುಖ್ಯ ।
ನಿರ್ಭಗ್ಯನೆ ಸರಿ ಈ ಸೊಬಗು ತಿಳಿದವ ।
ತ್ರಿಭುವನದೊಡಿಯ ಗುರುವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಪೊರೆವನೋ ತಿಳಿದರೆ ॥೧೧॥

ರೂಪಕ ತಾಳ

ಮೂಲಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚತುರದಳ ಕಮಲ ಪ್ರ ।
ವಾಳ ಮಾಣಿಕ ವರ್ಣದಂತಿಪ್ಪದು ।
ಭೂಲೋಕವಿದು ಯೆಂದುಕರೆವರು ವಿಭುದರು ।
ನೀಲೋತ್ಪಲ ಶಾಮನಾಳುಗಳು ।
ನಾಲ್ಕು ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರೂಪದಿಹರಿ ।

ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳಿಂದ ತುತಿಸಿಕೊಳುತ ।
ಮೆಲಿನಿಪ ಸುಷುಮ್ನದಲಿ ನಾರಾಯಣಲಕುಮಿ ।
ಕೀಲಾಲಜ ಮಿಕ್ಕ ಸುರರಿಂದ ಲಿ ।
ವಾಲಗ ಕೊಳುತಿಪ್ಪ ಆನಂದ ಪೂರ್ಣನು ।
ಶೀಲ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಮನುಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ನೀಲಭನನಿರುದ್ಧನರ್ಚಿಪ ನಿರುತ ಸ ।
ಲೀಲಜಕೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸಿ ।
ಕಾಲಚಕ್ರದ ತೆರದಿ ಜಡವಾಯು ತಾನಿಂದು ।
ಮೇಲಧೋ ಭಾಗದಲಿ ತಿರುಗುವದು ।
ಮೂಲೋ೯ಕನಾಥನು ಇನಿತು ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ವಿ ।
ಶಾಲ ಕರುಣದಿಂದ ಸಲಹುತಿರೆ ।
ಬಾಲ ಮತಿಗರಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದಿರುವ ಮನುಜಾ ।
ವ್ಯಾಳವ್ಯಾಘ್ರನೆ ಸರಿ ನರನಾದರೂ ।
ಹೂಳುವ ನಿರಯ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಮ ತಾನು ।
ಬಾಳುವನೆಂತೋ ಮುಕ್ತಿ ಪಥದಿಂದಲಿ ।
ಕೀಲು ಕೀಲಿಗೆ ನಿಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಳ್ಪನ್ನ ।

ಆಲೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ।
ಸಾಲುಕರ್ಮವ ಮಾಡೆ ಆವನ ಸಾಹಸವನ್ನು ।
ಸೂಳಿಗಿಕ್ಕಿದ ಧನದಂತೆ ನೋಡೊ ।
ಪಾಲಸಾಗರ ಶಾಯಿ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಲೀಲೆ ತಿಳಿದು ತೃಪ್ತನಾಗು ಯಿನ್ನು ॥೧೨॥

ಝುಂಪೆ ತಾಳ

ಊರುದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಳವಿತಳ ಲೋಕ ।
ಚಾರುಜಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಸುತಳಲೋಕ ।
ಸಾರ ಜಂಘದಿ ತಳಾತಳವು ಯಿಪ್ಪದುನೋಡಿ ।
ಘೋರಗುಲ್ಫದಿ ಮಹಾತಳವು ಕೇಳಿ ।
ಸಾರುತಿದೆ ಪ್ರಪದದಲಿ ರಸಾತಳ ಲೋಕವೆಂದು ।
ಮೀರದಲೆಕೇಳೊ ಪಾತಾಳಲೋಕ ।
ತೋರುತಿದೆ ಪಾದಮೂಲದಲಿ ಸುಜನರುಗಳಿಗೆ ।
ಬರಿದೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧವೋ ।

ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಗಳುಂಟು ಅಂಗುಟದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯ ಕೆಳಗಿಪ್ಪ ಜಲ ಸಂಜ್ಞದಿ ।
ನಾರಾಯಣನು ಕೂರ್ಮನಾಗಿ ಪೊತ್ತಿಹನಲ್ಲಿ ।
ಸಾರಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ ತೀರ್ಥಪಾದ ।
ನಾರಾಯಣನು ನಿಂದು ದೇಹ ದೇಹಂಗಳ ।
ಭಾರ ಪೊತ್ತಿಹ ಸಿರಿವಾಯು ಸಹಿತ ।
ಈ ರೀತಿ ಹರಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತದಲಿ ।
ಶಾರೀರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತಿರಲು ।
ಕ್ರೂರರಿದು ತಿಳಿಯದಲೆ ನಾನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರನೆಂದು ।
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನುಡಿವದುರುಳ ಜನರ ।
ಪೌರುಷಕೆ ಏನೆಂಬೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರತಾನಾಗೆ ।
ಶಾರೀರಕೆ ವ್ಯಾಧಿ ಬರುವ ಧ್ಯಾಕೋ ।
ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ನರಗೆ ।
ಮೀರಿ ತ್ರಯತಾಪದಲಿ ಬಳಲಿನರಕ ।
ಸೇರುವ ಬಗೆಯಾಕೆ ತೋರುತಿದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ।
ಶಾರೀರ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಣಗಳು ।

ವಾರವಾರಕೆ ಧೃಡವ ನಾಪೇಕ್ಷಿಯಾದವಗೆ ।
ಭರದಿಮಧ್ಯದಿ ನಾಶ ಬರುವದೇನೋ ।
ದೂರದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ।
ಸಾರೆದಲಿ ಮೃತ್ಯುವ ಶವಾಹದೇನೋ ।
ಸಾರೆದೂರವ ಕಾಣದಿಪ್ಪ ಮೂಢನುತಾನು ಆ ।
ಪಾರ ಮಹಿಮಗೆ ಸಮಾ ನೆನಿಸುವನೇ ।
ವರವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಶಬ್ದನುಮಾನ ।
ಅಪೌರುಶೆಯವಾದ ನಿಗಮಗಳಿಗೆ ।
ದೂರವಾಗಿಹಮಾತು ಸಜ್ಜನರ ಕಂಗಳಿಗೆ ।
ತೋರದಯ್ಯಾ ನಿಜವು ಎಂದೆಂದಿಗೆ ವೈ ।
ಕಾರವಾಗಿದ್ದ ಚಿತ್ತ ವಿಭ್ರಮದಿಂದ ।
ಶಾರೀರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲದಿಪ್ಪ ।
ನರಾಧಮನು ತಾನು ನಾನಾ ವಾಕ್ಯವನುಡಿಯೆ ।
ಧೀರರಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ವೆನಿಸುವದೇ ।
ಕರ ಚಲಿಸುವ ಶಕ್ತನಾಹ ದಿದ್ದವನಾಗಿ ।
ಮೇರು ಎತ್ತುವೆನೆಂಬ ಮೃಷವಾದಿತೆರದಿ ।

ವರಲಿ ಕೊಂಡದಕವನ ಮರಳಿನೋಡುವರಿಗೆ ।
ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಎನಿಸುವದೆ ಎಂದಿಗನ್ನ ।
ಶ್ರೀರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸಾರಿ ಗಾಣದೆ ಯಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರನೋ ॥೧೩॥

ಧ್ರುವ ತಾಳ

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯ ಭಕುತಿಲಿ ।
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಳುತ ।
ಇಷ್ಠಬೇಡುವದು ಸಹಜವೆ ಸರಿ ಬರಿದೆ ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ।
ಇಷ್ಠವೈದುವೆನೆಂಬ ಸಾಹಸದಿಂದ ನೋಡಿ ।
ವಿಷ್ಣುಸಕಲವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ।
ಧಿಟ್ಟನಾಗೀವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ಇರಲು ತಿಳಿಯದೆ ಅ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜೀವ ಸಂಘಗಳನು ।

ಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸಿದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುವದೆಂತೊ ।
ಹುೃಷ್ಟರಾಗರಯ್ಯಾ ಇಹಪರದಿ ।
ಧಿಟ್ಟಮೂರುತಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಪರ ।
ಮೇಷ್ಠಿ ಸುರರ ಪೂಜೆ ಸ್ವತಂತ್ರದಿ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಗದಯ್ಯಾ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಸಮ್ಮತ ಶ್ರೀ ।
ಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯ ಉಂಟು
"ಯೇಪ್ಯ್ಯನ್ಯ ದೇವತ ಭಕ್ತ್ಯಾಯಜಂತೆ ಶ್ರದ್ದಯನ್ವಿತಾ"
ತೇಪಿ ಮಾಮೇವ ಕೌಂತೇಯಯಜಂತ್ಯ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ "
ಸೃಷ್ಠಿಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಸುರರ ಪೂಜಾ ।
ಪುಷ್ಟ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯ ನಾನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು ।
ಶಿಷ್ಟವಾದ ವಿಧಿ ಎನಿಸದು ಎಂದೆಂದಿಗೆ ।
ಹೃಷ್ಟಮನಸಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸುವದು ।
ಶಿಷ್ಟರಾದವರನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕು ಅವರಹೃದ ।
ಯಷ್ಟದಳದಲಿಪ್ಪ ದೇವನಲ್ಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಚಾರ ।
ಶ್ರೇಷ್ಟನಾದ ಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು ಉ ।

ತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಹಿಮ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಬಿಟ್ಟುಮಾಡಿದುದು ಅವಿಧಿಯು ‖೧೪‖

ಈ ವಿಧದಲಿ ತಿಳಿದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ನೀನು ।
ದೇವದೇವನ ಯಜಿಸು ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ।
ಆವ ಷಡ್ರಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದ ಹರಿಗೆ ।
ಆವಾವ ಕಾಲದಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲ ।
ಜೀವರ ನಿಮಿತ್ಯ ಸ್ಥೂಲಾನ್ನವಕೊಂಬ ಸ್ವ ।
ಭಾವದಲಿಹರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾನಾಗಿ ।
ಭುವನತ್ರಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣವಮಾಡಿ ।
ಪಾವಮಾನ ವಿಧಿ ಭವ ಇಂದ್ರಾದ್ಯರಿಗೆ ।
ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯ ಪದವಿಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಆ ವಿಧಿ ಸ್ಥಂಭ ಪರಿಯಂತ ವಾಗಿ ।
ಸು ವಿಹಿತಾವಿಹಿತ ತೃಪ್ತಿಯ ನೀವಂಗೆ ।
ನಾವಿತ್ತನ್ನದಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳುಂಟೆ? ।
ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಯಾಧಿಕಸಂಪನ್ನನು ಎನಿಸಿ ।

ಜೀವಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನವನೀವಂಗೆ ।
ಕೇವಲ ದಾರಿದ್ರನ್ನ ಅನ್ನಾಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವನೆ ।
ಸುವಿಮಲವಾದ ನವನವ ಭಕುತಿಯಲಿ ।
ಭಾವ ಭರಿತನಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಕರುಣಿಸಿ ।
ಆವರಸದ ದ್ವಾರ ಭಕುತಿಯ ಸ್ವೀಕರಿಪ ।
ಭಾವದಲಿ ಭಕುತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೋಡಾ ।
ದೇವ ದೃಷ್ಟಿಲಿ ನೋಡ ಕಾಲ ತ್ರಯದಿ ।
ಶ್ರಾವ್ಯವೆ ಸರಿ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ।
ಆವಿದುರನ ಮನೆಯ ಪಾಲುಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ।
ಭೂಮಿಬುಧರ ಪ್ರಿಯ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಸಾವಿರ ಮಾತಿಗ್ಯೂ ಭಕುತಿಇಂದಲಿ ವಶನೋ ॥೧೫॥

ತ್ರಿ ವಿ ಡಿ ತಾ ಳ

ಒದಗಿ ಕೇಳುವದು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮನವೆ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಾ ।

ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವಗೆ ಮುನರಪಿ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸೆ ಹರಿ ವಶನಾಗುವ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವನ ಸುರರೆಲ್ಲಾ ಮನ್ನಿಪರು ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವ ಮಾನ್ಯನಾಹ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವ ಕುಲಕೋಟಿ ಸಹವಾಗಿ ।
ಮಧುವೈರಿ ಪುರವನ್ನೆ ಸೂರೆ ಗೊಂಬ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸಿದವಗೆ ನರಕದ ಭಯವಿಲ್ಲ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸೆ ನಿತ್ಯ ಸುಖಿಯಾಹನೋ ।
ಮೊದಲು ಪೇಳಿದಂತೆ ಗುಣಿಸು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ।
ಅದುಭೂತ ಮಹಿಮನ್ನ ಸ್ವಪರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ।
ಸದಮಲ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ವುಂಟು ।
ವಿಧಿಭವ ಮುಖರಿಂದ ಎಣಿಸಲೊಶವೆ ।
ಯಾದವ ಕುಲಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯವುಂಟು ।
"ಅವಿಭಕ್ತಂಚ ಭೂತೇಷು ವಿಭಕ್ತಮಿವಚಸ್ಥಿತಂ"।
ಆದರದಲಿ ತಿಳಿ ಐದು ಮೂರು ಮತ್ತೆ ಕೃದ್ದೋಲ್ಕಾದಿ ।
ವಿಧಿಶಿವ ಪ್ರವರ್ತಕ ಕೇಶವಾದಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ।

ವಿದ್ಯ ಮತ್ಸ್ಯಯಾದಿ ಮೂರುತಿ ದ್ವಾದಶವು ।
ಕುಧರಾದಿ ದಶರೂಪ ಹಿಂಕರ ಪ್ರಸ್ಥಾವ ।
ಉದ್ಗೀಥ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾರೂಪ ಅ ।
ಜಾದಿ ಐವತ್ತೊಂದು ನಾರಾಯಣಾದಿ ನೂರು ವಿ ।
ಶ್ವಾದಿ ಸಹಸ್ರ ಪಂಚ ಕೋಶದಿಪ್ಪ ।
ಐದುಲಕ್ಷದ ಎಂಭತ್ತೈದು ಸಾಸಿರ ನಾಲ್ಕು ನೂರು ।
ಮೋದಸಾಂದ್ರನು ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಹಸ್ರ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ।
ಇದೇ ಕ್ಲಿಪ್ತದಿಂದಲಿ ಸ್ತ್ರಿ ಪುರುಷರೂಪ ಉಂಟು ಅಜಿ ।
ತಾದಿ ಅನಂತಾನಂತವಾದ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ।
ಆದಿಮೂರುತಿ ಪರಾದಿ ಅನಂತಾನಂತ ।
ಸದಮಲ ರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನೆನಿಸಿ ।
ಈ ದೇಹದಲಿದ್ದು ರಕ್ಷಿಪ ಬಗೆಯ ನರಿಯದೆ ।
ಅಧಮ ನರನು ನಾನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನೆನ್ನೆ ।
ಬುಧರಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ವೀರನ ಗದೆಯಿಂದ ।
ಭೇಧನವಾಗದೆ ಮೀರುವನೇ ।
ಇದನು ಗ್ರಹಿಸದವ ಮುಕ್ತಿಯೊಗ್ಯನಾಗೆ ।

ಬಾಧಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳನು ನರಕದಲ್ಲಿ ।
ಇದನು ಇರಲಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಕೇಳುವದು ।
ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ಲಕ್ಷ್ಣವ ।
ಇದನು ಅಂಶಿ ಎಂದು ತಿಳಿವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ।
ಹೃದಯದಲ್ಲಿಪ್ಪದು ಅಂಶವೆನ್ನು ।
ಇದನು ಕೇಳು ಪರಮ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಹಿಮೆ ।
ಆದಿಪುರುಷ ವೈಕುಂಠವಾಸಿ ।
ವದನ ಸಾಸಿರನ್ನ ನೆನೆದು ಅವರವರ ।
ಹೃದಯದಿಪ್ಪವಂಗೆ ಏಕೀಕರಣ ಮಾಡು ।
ಉದಯಾರ್ಕ ಕೋಟಿ ಪ್ರಭಾ ಅನಂತಾಸನದಿಪ್ಪ ।
ಪದುಮನಾಭ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಾಯಿ ।
ವದನ ಸಾಸಿರ ತಲ್ಪನಾದ ನಾರಾಯಣ ।
ಬದರಿನಿವಾಸಿಯಾದ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮ ।
ಹಿದಾಸ ಶಿಂಶುಮಾರ ಹಯಶೀರ್ಷವಡಭಾಕಲ್ಕಿ ।
ಸುಧನ್ವಂತ್ರಿ ಹಂಸ ವಕ್ತ್ರಾ ಕಪಿಲ ಋಷಭ ।
ಮೋದ ಸಾಂದ್ರನಾದ ಪುರುಷ ರೂಪತ್ರಯ ।

ಆದ್ಯಂತ ರಹಿತನಾದ ದತ್ತಾತ್ರಯ ।
ಆದಿಮೂರುತಿ ಅವತಾರಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಅದ್ವೈತ ತ್ರಯಂಗಳ ಅನ್ವಯಿಸೋ ।
ಪ್ರಾದೇಶ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆ ಯಜ್ಞನಾಮಕ ನೆಂದು ।
ಪದೋಪದಿಗೆ ತಿಳಿದು ಸಕಲ ರೂಪ ।
ಹೃದಯ ಸಂಸ್ಥಿತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಚಿಂತನೆಮಾಡೊ ।
ಭೇಧವಿಲ್ಲ ನೋಡೊ ಎಳ್ಳನಿತು ।
ಭೋಧ ಮೂರುತಿ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಇದನು ತಿಳಿದವನ್ನ ಕ್ಷಣವಗಲನೋ ॥೧೬॥

ರೂ ಪ ಕ ತಾ ಳ

ಬದರಿ ದ್ವಾರಕಾ ಲೋಹಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಿಪ್ರಯಾಗ ಶ್ರೀ ।
ಪದವೀವ ಗಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಅಯೊಧ್ಯ ।
ಯದುಗಿರಿ ತೋತಾದ್ರಿ ಶ್ರೀಮುಷ್ಣ ಮನ್ನಾರಿ ।
ಪದುಮನಾಭಾನಂತ ವೈಕುಂಠಾಚಲಾ ।

ನಿಧಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಪ್ಪ ।
ವಿಧಿಭವ ಮುಖರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಬ ।
ಸದಮಲ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಇರುವಕ್ರಮದಿಂದದಶ ।
ವಿಧದಿಂದ ಇರುತಿಪ್ಪ ಬಗೆಯನರಿತು ।
ಹೃದಯ ಸಂಸ್ಥಿತನಲ್ಲಿ ತಂದು ಕೂಡಿಸು ಮರುಳೆ ।
ಇದೇ ಲೋಕ ವಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಪಾತಾಳದಿ ।
ಐದೆರಡು ಲೋಕಾದಿ ಇರುತಿಪ್ಪಮೂರ್ತಿಗಳು ।
ಒದಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಐಕ್ಯತಿಳಿಯೋ ನೀನು ಈ ।
ವಿಧದಿಂದ ಸಂಸ್ತುತಿಸಿ ಪರಮ ಭಕುತಿ ಇಂದ ।
ಉದಕ ಕೊಡುವನ್ಯಕೆ ಅಮೃತೋಪಮವೊ ।
ಪದುಮನಾಭನಿಗಿದೆ ಪೂಜೆಯೆನಿಸುವದಯ್ಯಾ ।
ಇದೇ ಬಗೆಯನೆ ತಿಳಿಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ।
ಬುಧರು ನಾವೆಂತೆಂದು ಬರಿದೆ ಹಿಗ್ಗುವ ನರನ ।
ಮದಗರ್ವಕ್ಕೇನೆಂಬೆ ಮಹಿಯೊಳಗೆ ।
ಸುಧಿಯಾಬ್ಧಿ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಜಗದೊಳು ।
ಉದುಭವಿಸಿರೆ ಬಿಟ್ಟು ಯತ್ನದಿಂದ ।

ಆದರದಿಂದ ವಿಷವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವರೆಲ್ಲ ।
ವಿಧಿಲಿಖಿತವನು ಮೀರಲಾಪರಾರು ।
ಪದುಮ ಸಂಭವ ನುತ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಪದಗಳ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸುಖಿಸೊ ಸತತ ॥೧೭॥

ಝಂ ಪೆ ತಾ ಳ

ಸತ್ಯವಿದುಗ್ರಹಿಸುವದು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಯಲಿರುತಿಪ್ಪ ।
ಅರ್ಥಗಳಿವು ಕೇಳು ಭಕುತಿಯಿಂದ ।
ಮಿಥ್ಯವೆಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಅದೃಷ್ಟ ಹೀನನಾಗಿ ।
ಅತಥ್ಯವೆಂದರೆ ಅದಕೆ ಮಾಳ್ಪದೇನು ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಭವದಿ ದು:ಖಿಗಳುಣಲೇಕೆ ಉ ।
ಧೃತ್ಯ ನಾಗುವೆನೆಂಬ ಮನಸಿನಿಂದ ।
ಕೀರ್ತಿಸು ಹರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವೋಕ್ತದಂತೆ ತಿಳಿದು ।
ಭಕ್ತಿ ಇಂದಲಿ ಯಜಿಸೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ।

ಸತ್ಯಲೋಕಧಿಪನ ಸತಿಸಹಿತ ಮಿಕ್ಕಾದ ಲೋ ।
ಕಸ್ಥರೆಲ್ಲರ ಸ್ಮರಿಸು ತಪೋಜನೋ ಲೋಕವ ।
ಮತ್ತೆ ಮಹರ್ಲೋಕ ಸ್ವರ್ಲೋಕ ಭುವರ್ಲೋಕ ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವು ಮತ್ತೆ ಅಧೋಲೋಕಂಗಳ ।
ಸಪ್ತವನ ಚಿಂತಿಸು ಮರೆಯದಲೆ ಲೋಕಧಿ ।
ಪತ್ಯರನು ಭೃತ್ಯರನು ಸತಿಯರಿಂದ ।
ಯುಕ್ತರಾದವರೆಲ್ಲ ಅಂಶಿಯೆನಿಸುವರಯ್ಯಾ ।
ಹೃತ್ಪುಂಡ್ರದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಹರಿ ಅಂಶವೆನ್ನು ।
ಉಕ್ತಿಯನು ಲಾಲಿಪುದು ಅಂಶಾಂಶ ಭಾಗಗಳು ಏ ।
ಕತ್ರ ಚಿಂತಿಸು ಬಿಡದೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆ ।
ಸಕ್ತಿ ಇಂದಲಿ ಮನದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅವರವರ ।
ಹೃತ್ಕಮಲ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರ್ತಿಗಳನು ।
ಮತ್ತೆಕೂಡಿಸು ಮರಳೆ ಸಕಲ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ।
ಅತ್ಯಂತ ಅಭೇದವೆಂದು ತಿಳಿಯೊ ಅ ।
ಸತ್ಯ ವೆನ್ನಲಿ ಸಲ್ಲ ಅರ್ಜುನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ।
ಮಿತ್ರನಾಗಿ ಪೇಳ್ದ ವಾಕ್ಯ ವುಂಟು ।

"ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆ ಗವಿಹಸ್ತಿನಿ ।
ಶುನಿಚೈವ ಶ್ವಪಾಕೇಚ ಪಂಡಿತ: ಸಮದರ್ಶಿನ: ।
ಈ ತೆರದಲಿ ತಿಳಿದು ಸಂದೇಹಮಾಡದೆ ।
ಸರ್ವಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೂಡಿಪದು ಬಿಂಬನಲ್ಲಿ ।
ಮರ್ತ್ಯರಾರಂಭಿಸಿ ಸಕಳ ಜಡಚೇತನ ಎಂ ।
ಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜಾತಿಗಳನು ।
ಉತ್ತಮೊತ್ತಮ ಬಗೆಯನರಿತು ಅವರಂತೆ ।
ಸ್ಥಿತ್ಯ ಹರಿಮೂರ್ತಿಗಳನು ಐಕ್ಯ ತಿಳಿಯೋ ।
ತತ್ವವಿದು ತಿಳಿಯದಲೆ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕಜೀವರಿಗೆ ।
ವಿತ್ತನ್ನ ಮೊದಲಾದ ದಾನಗಳನು ।
ಇತ್ತರೇನು ಫಲವು ಅಲ್ಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ।
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಸಮವಾದ ದು:ಖಗಳು ಮೀರುವನೆ ।
ಎತ್ತಲಿದ್ದರೇನು ಹರಿ ವಿಮುಖನೋ ।
ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಾದ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಎತ್ತಿನೋಡನು ಮುಖವು ಎಂದಿಗನ್ನ ॥೧೮॥

ಆ ದಿ ತಾ ಳ

ಇದುಪರಮ ಗೌಪ್ಯವಯ್ಯಾ ಗುಹ್ಯಾದ್ಗುಹ್ಯೋತ್ತಮ ।
ಆದಿತೇಯ ವಿದ್ಯವಿದು ಅಧಮರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ।
ಮೋದತೀರ್ಥ ಮತಾನುಗರಾಗಿದ್ದ ಸುಜನರ ।
ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ದುರುಳರಿಗೆ ಪೇಳಸಲ್ಲ ।
ಸದಮಲ ಯಜ್ಞ ಶೇಷ ಶುನಕಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ।
ಇದರಂತೆ ತಿಳಿವದು ಮನ್ನಿಸಿಕರುಣದಿ ।
ಆದರದಲಿ ಹರಿಪದಗಳ ಭಜಿಸುವ ।
ಬುಧರಿದು ಭಕುತಿಯಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವದು ।
ಇದೆ ಬಗೆ ತಿಲಿವರ್ಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ ।
ಇದು ಎನ್ನ ಮಾತಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿವಾಕ್ಯ ಉಂಟು ।
"ಸರ್ಗೋಽಪಿನೋಪ ಜಾಯಂತೆ ಪ್ರಳಯೇನವ್ಯಥಂತಿಚ" ।
ಎಂದು ಇದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಸುಖಬಡುವರು ನಿತ್ಯ ।
ಇದು ತಿಳಿದ ಮಾನವರು ನರರಲ್ಲ ಸುರರೇ ಸರಿ ।

ವಿಧು: ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಚನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತಿಪ್ಪ ಇದು ಗ್ರಹಿಸಿದವರಿಗೆ ॥೧೯॥

ಜ ತೆ

ಹರಿಯಾ ಯಜಿಸು ಇನಿತು ಜನುಮದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆ ।
ಮರಳೆಬಾರದು ದೇಹ ಗುರುವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ವೊಲಿವಾ ॥೨೦॥

ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು